

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 221/05-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. októbra 2005 predbežne prerokoval sťažnosti Ing. N. P., bytom K., zastúpenej advokátom JUDr. V. S., P., vo veci namietaného porušenia jej práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 33/91, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. N. P. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 6. septembra 2005 doručené podanie Ing. N. P., bytom K., (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 33/91. Sťažovateľka namieta porušenie jej práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru v konaní, ktorého predmetom je vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva na základe jej návrhu z 2. októbra 1990, ktoré právoplatne

skončilo potvrdením rozsudku okresného súdu č. k. 13 C 33/91-381 z 30. marca 2004 v odvolacom konaní Krajským súdom v Košiciach (ďalej len „krajský súd“), a to rozsudkom č. k. 13 Co 240/04-439 z 22. marca 2005, ktorý nadobudol právoplatnosť 28. apríla 2005. Sťažovateľka podala proti rozsudku krajského súdu 16. mája 2005 dovolanie, o ktorom dosiaľ nebolo rozhodnuté. Uvádza tiež, že jej dovolanie nebolo postúpené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, čím došlo k ďalším prieťahom v konaní. Vo svojej sťažnosti tiež uviedla, že po podaní dovolania okresný súd uznesením z 25. júla 2005 spresnil výrokovú časť prvostupňového rozsudku ohľadom správneho pomenovania katastrálneho územia, na ktorom sa nachádza garáž, ktorá bola predmetom konania o zrušenie bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

Zachovanie dvojmesačnej lehoty na podanie sťažnosti sťažovateľka odôvodňuje tým, že *„zákonná dvojmesačná lehota... začína dňom, keď... bola upovedomená o vydaní opravného prostriedku, teda... dovolania.“*

Sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Ústavný súd: 1. zisťuje, že v spore sp. zn. 13 C 33/91 Okr. súdu Košice I došlo k zavinene bezdôvodným prieťahom v konaní, čím boli porušené základné ľudské práva navrhovateľky

2. podľa čl. 127 ods. 3 Ústavy SR priznáva sťažovateľke primerané finančné zadostučinenie vo výške 200.000,- Sk.“

Pretože podanie nespĺňalo zákonom predpísané náležitosti, neobsahovalo jednoznačne formulovaný návrh na rozhodnutie, neboli k nemu pripojené potrebné doklady, ani splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie sťažovateľky v konaní pred ústavným súdom, vyzval ústavný súd sťažovateľku na doplnenie sťažnosti s tým, že ju informoval o základných náležitostiach sťažnosti a podmienkach konania pred ústavným súdom. Taktiež ju upozornil na to, že ak svoju sťažnosť v určenej lehote nedoplní, ústavný súd ju odmietne pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Sťažovateľka na výzvu ústavného súdu reagovala a doplnila ju o fotokópiu rozsudku okresného súdu, rozsudku krajského súdu a aj o opravné uznesenia okresného súdu týkajúce sa správneho označenia katastrálneho územia, na ktorom sa nachádza garáž, vo výroku rozhodnutia. Taktiež doložila splnomocnenie pre advokáta JUDr. V. S., P., na jej zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

V doplnení sťažnosti sťažovateľka uviedla, že okresný súd „vyrobil“ ďalší priet'ah v konaní vydaním ďalšieho opravného uznesenia 19. septembra 2005 (doručeného jej právnomu zástupcovi 27. septembra 2005), týkajúceho sa výroku v označení katastrálneho územia, na ktorom sa nachádza garáž, ktorá je predmetom sporu, pričom okresný súd pripustil proti uzneseniu odvolanie.

Sťažovateľka poukázala na ďalší priet'ah v konaní, a to pri rozhodovaní o jej žiadosti o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, ktoré jej okresný súd namietaným uznesením zo 6. júla 2004 nepriznal a žiadosť zamietol, proti ktorému sa sťažovateľka odvolala 30. júla 2004, avšak odvolací súd o tomto odvolaní dosiaľ nerozhodol.

Návrh na rozhodnutie ústavného súdu (návrh petitu) sťažovateľka napriek výzve nedoplnila.

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc,

sťažnosti, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Rovnako môže ústavný súd odmietnuť sťažnosť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená.

Podľa § 53 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia, opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu.

Sťažovateľka v sťažnosti konštatuje zachovanie dvojmesačnej lehoty na podanie sťažnosti, ktoré zakladá na svojom názore na začatie plynutia lehoty (dňom upovedomenia o vybavení opravného prostriedku – jej dovolania). Tento jej názor však nekorešponduje s § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, pretože doručením rozhodnutia krajského súdu sťažovateľke sa nielenže rozhodnutie okresného súdu stalo právoplatným, ale začala plynúť aj dvojmesačná lehota pre uplatnenie porušenia označeného práva sťažovateľky krajským súdom na ústavnom súde (a nie okresným súdom, ktorý mal podľa sťažovateľky porušiť jej právo).

V čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu však vec bola nielen právoplatne skončená viac ako dva mesiace ku dňu jej doručenia ústavnému súdu (6. septembra 2005), ale týkala sa porušenia práva sťažovateľky okresným súdom, ku ktorému už reálne v čase doručenia sťažnosti sťažovateľky ústavnému súdu nedochádzalo.

Až po expedovaní výzvy ústavného súdu sťažovateľke na doplnenie jej sťažnosti bolo vydané ďalšie opravné uznesenie (19. septembra 2005, doručené právnomu zástupcovi 27. septembra 2005), ktoré založilo jej nové oprávnenie podať proti nemu odvolanie.

Vydanie opravného uznesenia (resp. opravných uznesení) okresného súdu po právoplatnom skončení veci týkajúceho sa (týkajúcich sa) síce výroku rozhodnutia ale len presného označenia (identifikácie) časti predmetu sporu, s možnosťou sa proti nemu odvolať nemá vplyv na meritórne rozhodnutie už právoplatne skončenej veci v plnom rozsahu, ale len časti týkajúcej sa identifikácie parcely, na ktorej sa nachádza garáž, navyše,

táto skutočnosť vyšla najavo až po doručení sťažnosti ústavnému súdu (posledné opravné uznesenie), a preto sťažovateľkou namietané porušenie práva na prerokovanie veci v primeranej lehote nemá reálnu spôsobilosť byť predmetom konania ústavného súdu. Takýto postup ústavného súdu je v súlade s jeho doterajšou rozhodovacou činnosťou (II. ÚS 32/00).

Sťažovateľka uvádza, že vzhľadom na absenciu rozhodnutia krajského súdu o jej odvolaní proti zamietavému rozhodnutiu okresného súdu o jej žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov, ako aj vzhľadom na opakované opravné uznesenia okresného súdu boli spôsobené ďalšie prieťahy v konaní.

Ústavný súd pri posúdení včasnosti podania sťažnosti uvádza, že podanie odvolania, ktoré sťažovateľka využila, vo všeobecnosti a ani v danom prípade nemalo vplyv na právoplatné skončenie sťažovateľkou namietaného konania. Absencia rozhodnutia krajského súdu o odvolaní proti prvostupňovému uzneseniu o zamietnutí návrhu na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov nemôže ísť na vrub okresnému súdu, ktorý sťažovateľka označila za porušiteľa svojho práva.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľky nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. októbra 2005